

Predmet: Zvornik II (Branko Grujić i Branko Popović)

Broj predmeta: K.V.br.6/08.

Glavni pretres: 09.11.2010.

Izveštaj: Slavica Jovanović i Nataša Kandić, punomoćnice oštećenih

Završna reč optuženog Branka Popovića

Događaji u Zvorniku predstavljaju nastavak događaja u celoj tadašnjoj Jugoslaviji. Ratnim sukobima u Zvorniku prethodio je dolazak Oklopno-mehanizovane brigada JNA, kojoj se priključio najveći deo naoružanog naroda, na koji način je popunjen njen sastav. Po selima su formirane male naoružane jedinice koje su čuvale svoja sela i držale odbrambene linije.

Snage Vojske Republike Srpske i JNA zauzele su Divič odmah po zauzimanju Kule grada. Optuženi je sa meštanima Diviča imao veoma dobre odnose i nije ni znao da su Divičani vraćeni iz Vlasenice i poslani na Crni Vrh, odakle su ponovo vraćeni. Vratili su ih najverovatnije pripadnici Šehovičke brigade, koja je i izdala naređenje od 28.05.1992. godine. O zatvaranju i zarobljavanju muškaraca iz Diviča nije znao ništa i za to nije odgovoran. Nikada nije odlazio na *Ekonomiju* niti je tamo saslušavao zatvorene Muslimane. Netačno je da je u taj zatvor doveo Abdulaha Buljubašića-*Bubicu*, a onda ga odveo odatle, sa još devetoricom drugih zatvorenika. Za postojanje zatvora u *Ekonomiji* i *Ciglani* uopšte nije znao. Optužbe protiv njega i Branka Grujića nepotvrđene su jer za njih nije iznet ni jedan valjan dokaz.

Dana 1.06.1992. godine u Štabu TO, našao se sasvim slučajno, a Blagojević ili Ilić zamolili su ga da im pomogne u kucanju nekog dugačkog spiska koji je trebalo da bude poslat u Tuzlu. Uradio je to kako bi ljudi koji su nosili spisak otišli tokom dana. Tek kasnije je saznao da su muškarci iz tih sela zatvoreni u Tehničko-školski centar. Karakajska četa je bila u sastavu Trećeg bataljona Zvorničke brigade VRS, tako da on nije odgovoran za naredbu u vezi sa obezbeđenjem tog objekta. Vojni komandant u Zvorniku u tom periodu bio je pukovnik Blagojević što potvrđuje i obaveštenje da je VRS tada u Zvorniku imala 560 zarobljenika. Početkom juna 1992. VRS bila je konstituisana, ali je često iz navike nazivana Teritorijalna odbrana. Pripadnike paravojnih jedinica koji su maltretirali zatvorene Muslimane nije bilo moguće kontrolisati. Ni komandiri ni stražari u Tehničko-školskom centru i Domu kulture Pilica nisu ga spomenuli, te stoga u tom delu treba optužnicu odbiti kao nedokazanu.

Sve što je oštećena Spomenka Stojkić rekla je nerazumno i nelogično, a svedočenje svedoka Lazrevića u vezi sa njenim hapšenjem je neubedljivo.

Kazluk je zahvaljujući *Arkanovom* zameniku *Peji* imao poseban status. Kozlučani nisu vratili svo oružje koje su imali. Na dan iseljenja nije bio u Kozluku, a tamo je bio dan pre toga da proveriti šta treba da obezbediti za iseljenje, ali je saznao da će sve biti urađeno preko stanice policije.

Predložio je da bude oslobođen krivične odgovornosti.